

Den ægte vestjyske laks er tilbage

De vestjyske åer var berømte for deres laks, tilpasset den stærke strøm. Men forurening og regulering ændrede åerne. Laksen forsvandt.

Den vestjyske laks var dog ikke uddød. I 1981 fandt fiskebiologerne lakseyngel i Karstoft å, som mindede om den oprindelige laks. Og 2 år efter, en mørk efterårsaften, fandt de en stor hanlaks. Snart dukkede gydemodne hunlaks op. Det endelige bevis kom 1993: Da opdagede man, at DNA i de nye laks var de samme, som man kunne finde i gamle, gemte skæl fra laks, fanget samme å i 1913 havde. Snart dukkede den ægte laks op i Storåen– og andre vestjyske åer.

Et lakseskæl fra 1911

”Årringene” viser, hvor ofte de taget rejsen fra havet til gydebækkene. De gamle skæl gemmer også arveanlæggene, DNA.

2020: Bæredygtige bestande af de ægte Laks fra Storå til Vidå

Målet, vi har nået, i Storå, var at sikre selvreproducerende, bæredygtige bestande. Men i starten måtte vi være fødsels-hjælpere: I Danmarks Center for Vildlaks (Skjern) blev lakse-æg fra ”moderfisk” fra hver enkelt å opdrættet, og senere sat ud i åerne.